

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTE

IN BUCUREȘTI: La casa Administrației
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN STREINATATE: La toate oficiile pos-
tale din Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

GRIGORE VENTURA
Prim-redactor responsabil

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
de reclame pe pagina treia 2 lei linia
IA PARIS: Se găsește jurnalul cu 45 Cent
numarul, la Kioscul din rue Fontmartre 111
Bulevardul St. Germain No. 84.

50 BANI UN NUMER VECHIU

REDACTIA SI ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

UN PERICOL

O CONVORBIRE CU D. KOGALNICEANU

ȘTIRI PACIFICE

RESPUNSUL CAMEREI LA MESAGIU

AFACEREA

STOICA ALEXANDRESCU - BRATIANU

DON GIOVANNI

UN PERICOL

Cele ce se petrec astăzi în sinul
parlamentului, sunt de natură, pe
de o parte a ne înveseli, ear pe de
alta a ne inspira oare cari temeri și
a ne deștepta oare-care îngrijiri.

Fără îndoială, numeroasele deser-
țiuni ce se produc zilnic în paguba
guvernului, sunt un simptom fericit
și nu putem fi de cât foarte bucu-
roși, văzând că numărul oșanților
sporește în Cameră, că defecțiunile
se înmulțesc, că se crează guvernul
dificultăți de tot felul.

Dar tocmai aceste împrejurări,
tocmai aceste simptome fericite, pot
presimți în același timp și oare cari
neajunsuri. Și eată de ce :

Este un lucru cert, un lucru care
noe cel puțin, ne pare absolut nedis-
cutabil, și anume «că nici o dată
oposiția nu va putea dobândi, în
actualele Camere, o majoritate de
reșturnare.»

Aceasta fiind admis, ori-cine își
poate da seamă de inconvenientele
ce ar rezulta, când lumea, ilusionată
prin împrejurarea că opoziția câș-
tigă câte-va glasuri în parlament, or
entusiasmată de câte-va discursuri
elocvente, rostite de pe tribuna Camer-
rii, s'ar deprinde cu ideea că solu-
țiunea crizei actuale se poate aș-
tepta de la un vot de blam al par-
lamentului.

Prin faptul mai cu seamă, că ac-
țiunea opoziției în afară din Cam-
eră, a încetat cu desăvârșire, privi-
rile au început earăși a se întoarce
spre opoziția parlamentară și lumea
ne având altă nădejde de scăpare,
începe a se agăța iarăși de această
speranță ilusorie, că guvernul ar pu-
tea fi reșturnat de însuși Camerele
alese de densus.

De aceia credem, că opozițiunea
ce se face guvernului în corpurile
legiuitoare, utilă fără îndoială dacă
o privim ca un mijloc d'a crea difi-
cultăți guvernului, nu mai este,
îndată ce așteptăm deslegarea situa-
țiunii actuale de la acțiunea opozi-
ției în parlament, de cât o speranță
înelătoare, o iluzie periculoasă, ca-
pabilă numai a distra spiritele de la
o altă acțiune, mai serioasă, și mai
eficace.

Credem că însuși d. Brătianu n'ar
avea motive să fie prea nemulțumit
pentru că opoziția câștigă câte-va
voturi în Cameră, dacă cu câte-va
scruturi care ar da opoziției 40,
50 voturi, cu câte-va scandaluri par-
lamentare, cu câte-va crize minis-
teriale, ar putea să distreze lumea
de la o acțiune extra-parlamentară,
care singură ar putea duce opozi-
țiunea la victorie.

Chiar d. Brătianu, în cazul a-
cesta, ar avea interes să îndemne din
când în când, căți-va amici ca să
votze cu opozițiunea și ar putea el
însuși să organizeze mici scandaluri

parlamentare, când ar vedea că șe-
dințele Senatului și Camerii devin
prea monotone.

Cu toate acestea recunoaștem că
oposițiunea parlamentară poate fi
de un mare folos, cu condițiunea
însă d'a nu aștepta resturnarea gu-
vernului, numai de la acțiunea i-
solată a minorității în parlament,
și d'a urma paralel cu această ac-
țiune, lupta în contra guvernului,
în afară din corpurile legiuitoare.

Se încurajăm dar din toate pu-
terile defecțiunile ce se produc în
sinul majorității, se aplaudăm la
toate deserțiunile, se sprijinim si-
lințele ce și dă opozițiunea din par-
lament d'a dărâma guvernul, dar
se ne dăm bine seamă că nu de la
această opozițiune putem spera să
avem soluțiunea ce așteptăm.

Opozițiunea din camere lucrând
la descompunerea colectivității de la
cârmă, discreditând guvernul, pu-
nându-i zilnic bețe în roate, încura-
jând toate deserțiunile, enervând
partidul de la putere, poate fi un
auxiliar util pentru opozițiunea d'a-
fară din cameră; dar trebuie să ne
convingem că numai prin o acțiune
energică afară din parlament, putem
ajunge a reșturna guvernul.

De aceia cerem ca această luptă să
reînceapă cât mai curând, și să în-
cetăm d'a ne face iluziunea, că gu-
vernul ar putea să cază în urma
unui vot de blam dat în sinul par-
lamentului.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

St. Petersburg, 17 Decembrie.

«Journal de St. Petersburg» vorbind de
candidatura prințului de Coburg, spune
că deputațiunea bulgărească n'avea ca-
litatea pentru a face o ast-fel de ofertă.

Același ziar consideră această știre ca o
încercare a regenților bulgari spre a con-
tinua demonstrațiunile sale contra Rusiei.

Madrid, 17 Decembrie.
Cortezii.—D. Castelar declară că nu va
combate monarhia sub regina regentă,
care merită respectul tuturor.

Berlin, 17 Decembrie.

Comisiunea militară a Reichstagului a
isprăvit prima lectură a proiectului legii
militare. Președintele comisiunii propu-
nând amânarea celei d'a doua citiri, după
anul nou, ministrul de rebel ceru discu-
țiunea imediată și declară că rezoluțiunile
luate ieri sunt inacceptabile. Propunerea
de a ține mâine ședința a fost atunci res-
pinsă prin 16 voturi contra 12. Prin ur-
mare, președintele rămâne liber ca să fi-
zeze data viitoarei ședinți.

Berlin, 17 Decembrie.

Deputațiunea bulgărească a sosit aci la
amiază.

Pesta, 17 Decembrie.

Pe când se discută un credit suplemen-
tar, stânga extremă propune să se desa-
probe procedurile ministrului de comer-
ciu. Dar după apelul nominal, creditul a
fost adoptat și propunerea stângii extreme
respinsă prin 129 voturi contra 85.

Francfort pe Meine, 17 Decembrie.

Un decret ministerial proclamă mica
stare de asediu pe teritoriul Francfort.

Berlin, 18 Decembrie.

Comisiunea militară intrându-se, mi-
nistrul de rebel a declarat că a primit
noi rapoarte de la Paris, pe cari voiește
să le comunice comisiunii, când se va face
a doua citire a proiectului.

Roma, 18 Decembrie.

Camera discutând o cerere de credit es-
tra-ordinară pentru marină, ministrul
acestui departament a declarat că marina
italiană actuală ar putea abia să reziste
unei flote care ar impresura lungul coast-
elor mării mediterane.

Această declarațiune a făcut o impresi-
une dureroasă.

Paris, 19 Decembrie.

Camera a adoptat proiectul relativ la
2/12 a impositivelor provisorii ce trebuiesc
acordate guvernului, cu oare care modi-
ficări ce a adus Senatul.

Sesiunea parlamentară s'a închinat.

Paris, 25 Decembrie.

Dupe o depeșă adresată din Berlin,

«Journal des Débats» Germania, Franca,
Rusia și Turcia ar fi cu totul de acord a-
supra cestiunii bulgărești.

Turcia va urma a avea inițiativa propu-
nerilor, pe cari le vor sprijini cele lalte
trei puteri.

Austria și Anglia ar voi să intre în a-
ceastă înțelegere, dar pentru a pune pic-
dicl.

Germania a sfătuit pe Austria să se u-
nească într'un mod sincer cu soluțiunile
ce va propune Turcia, adăogând că Aus-
tria va urma jocul său dublu, ea l va face
cu risicul și pericolul său.

Berlin, 18 Decembrie.

«Gazeta Germaniei de Nord» declară că
deputațiunea bulgărească nu va fi primită
ca deputațiune, nici oficială nici privată :
Numai membrii deputațiunii vor putea să
viziteze pe cutare să cutare funcționar
al afacerilor streine, și fără ca acești din
urmă să reprezintă în acest cas minis-
terul.

Berlin, 18 Decembrie

«Reistag» O vie discuțiune s'a ridicat în
privința fixării zilei pentru viitoarea șe-
dință. D. Boetticher, ministrul de Stat, a
insistat pentru o grabnică discuțiune a
proiectului de lege militar.

Președintele a propus să amâne ședința
la 4 Ianuarie și d. de Windhorst la 7 I-
anuarie.

Scrutinel arătând insuficiența numărul-
ui membrilor prezinți, președintele a fi-
xat viitoarea ședință pentru ziua de 4 I-
anuarie.

Viena, 18 Decembrie.

Aghiotantul împărătesc și consilierul
intim baron Mondel a murit astăzi.

Berlin, 19 Decembrie.

Membrii deputațiunii bulgărești vor fi
primiți de către secretarul de stat, con-
tele Herbert de Bismarck, fie-care membru
separat.

Sofia, 19 Decem.

Se zice că Gadban Effendi a cerut Sulta-
nului rechemarea sa. Totul face să se
crează că el va fi rechemat.

Sofia, 19 Decembrie.

Sir Franck, însărcinatul de afaceri al
Angliei a plecat la Londra, din Belgrad.

Constantinopol, 19 Decem.

Ministrul listel civile Agop Pașa e nu-
mit Ministru de finanțe înlocuind pe Zihmi
Effendi care ia portofoliul comerțului,
al cărui titular era Hakki-Pașa.

Roma, 19 Decembrie.

(Camera) D. Magliani, ministrul de fi-
nanțe face expunerea financiară a exerci-
țiului 1885-86 care s'a încheiat cu un ech-
ilibru perfect.

Budgetul pe 1886-87 va lăsa un ex-
cedent de mai bine de 1 milion. În cursul
exercițiului 86-87 se va suprima o a doua
zecime asupra impositului financiar.

Ministrul prezintă un proiect de lege
privitor la convertirea datorțiilor ce se
pot rescumpăra, prin crearea unui tip de
rentă 4 1/2 la sută.

Cair, 19 Decembrie.

S'a stabilit o înțelegere definitivă între
guvernul Egyptian și compania Suezului,
în privința Jărgirii canalului.

Constantinopol, 19 Decembrie.

E vorba mereu de a rechema pe Gadban
Effendi, cu atât mai mult cu cât Germania
s'a unit cu puterile, cari au făcut Porții
observațiuni în privința uneltirilor lui
Gadban Effendi la Sofia. Cu tote astea,
teama de a nu compromite existența mi-
nisterului ar împedica de a se spune ade-
vărul Sultanului.

Cercurile diplomatice cred că Rusia va
respinge candidatura prințului de Coburg,
fiind că e austriac.

Belgrad, 19 Decembrie.

Guvernul a semnalat Porții îndemnuirile
agențiilor muntenești cari distribuiesc
arme la granițele Serbiei pentru a pune
la cale o insurecțiune.

Serbia cere Porții să împedice aceste
uneltiri.

St. Petersburg, 19 Decembrie.

Respunzând ultimei circuli rusești pri-
vitoare la afacerile Bulgariei, Anglia a
sprijinit sugestiunile Austriei relative la
unirea Bulgariei cu Rumelia. D. de Giers
credincios înțelegerei turco-rusești a tri-
mespe Anglia, pentru această propunere,
la puterea suzerană.

Viena, 19 Decem.

Respunzând întrebărilor ambasadoru-
lui otoman relativ la candidatura prin-
țului de Coburg, Contele Kalnoky a de-
clarat că e cu totul strein de aceasta.
Ministrul a adăogat că această candida-
tură e opera spontană a deputațiunii
bulgărești, că aceasta cerându-i să l arate
un candidat, el a refuzat, spunând că Aus-

tria va primi or ce candidat ales conform
tratatului de la Berlin; că ca consecință
Austria nu face nici o obiecțiune contra
candidaturii prințului de Coburg, și că l
va accepta dacă va fi numit conform tra-
tatului.

O CONVORBIRE CU D. KOGALNICEANU

Răspândindu-se șgomotul că d.
Ion Brătianu voește a se retrage de
la putere și că d. Mihail Kogălni-
ceanu va fi chemat a forma noul
minister, am însărcinat un amic al
nostru d'a vedea pe d. Kogălniceanu.

El ne comunică astăzi rezultatul
convorbirei în termenii următori :

Am găsit pe ilustrul bărbat de
stat suferind dar voinic și bine dispus.
I am zis că este vorba ca el să
fie însărcinat cu formarea ministe-
rului în caz când d. Ion Brătianu
s'ar retrage.

D. Kogălniceanu mi a răspuns :
«Eü nu mă gândesc acum pentru
moment de cât la sănătatea mea.
În 10 zile voi pleca ca să consult pe
medici în Viena și în Paris. Vezi
dar că nu poate fi vorba pentru mine
d'a face politică activă în acest mo-
ment.»

Dupe aceasta am pus d lui Kogălni-
ceanu următoarea cestiune :

Ce gândiți în privința situațiunii
României față cu complicațiunile ce
se anunță ?

Iată răspunsul :
«Înainte de toate, eü nu cred că
vom avea rebel. Prin urmare nu
trebuie să plecăm absolut de la a-
ceastă presupunere. Dacă vom ad-
mite dar că pacea va fi mântinită,
atitudinea României e foarte clară.
Ea nu poate de cât să se ferească
d'a nemulțumi pe vecinii săi, și să
urmeză lupta sa economică pe calea
pacifică.»

Dar în caz când, în contra pre-
vederilor d-tale rebelul va izbucni,
atunci care credeți că trebuie să fie
atitudinea României ?

La această întrebare d. Kogălni-
ceanu a răspuns în modul următor :

«Cestiunea de căpetenie este d'a
se ști între cari puteri va fi ciocni-
rea. Dacă ea va avea loc între Rusia
și Austro-Ungaria, se înțelege că
pozițiunea noastră va fi delicată.

Dar totuși nu ași înțelege de ce
n'am persista în atitudinea noastră
expectantă.»

Poate, zisei eü, guvernul a luat
oare care angajamente în timpul
când s'a alipit de constelațiunea pu-
terilor centrale.

«Nu cred, raspunde d. Kogălniceanu,
să existe angajamente în prevedea-
rea unei acțiuni rebobnice. E pro-
babil că guvernăntii noștri să fi
dorit a intra în alianța austro-ger-
mană în aceeași calitate ca Italia ;
dar dorința lor pare că nu s'a împli-
nit, ast-fel că astăzi România poate
se și alegă atitudinea care îi con-
vine. După mine n'a sosit încă mo-
mentul d'a ne pronunța și ar fi o
mare greșală d'a o face, cum ved că
sfătuesc unele organe de publicitate.

Dacă ași fi în locul guvernului iată
cum ași răspunde aceluia, care m'ar
întreba în privința atitudinii Ro-
mâniei față cu un conflict eventual :
«Să se producă el mai întâi și atunci
îți voi răspunde.»

Dar dacă un vecin puternic ar veni
să vă zică : «trebuie să vă pronun-
țați, or sunteți cu noi, or sunteți
contra noastră, trebuie s'o știm» ?

«Atunci, zise d. Kogălniceanu, răs-
punsul e încă mai ușor. Acelui
care m'ar vorbi ast fel l'a-și răs-
punde :

Ved cu mare părere de rău că pa-

cea nu poate fi mântinită între pu-
terile mari, dar România nu are,
nici nu voește să se facă inamic.
Dușmanul ei va fi acela care va căl-
ca teritoriul ei. Atunci ea va ști să
se apere și va recurge la ajutorul
acelei puteri, care a respectat'o con-
tra acelei care a voit să o silească.»

Prin urmare sunteți pentru o neu-
tralitate armată ?

«Din nenorocire n'avem alta și
chiar dacă am avea'o, totuși noi tre-
buie să o apărăm, trebuie dar să fim
pregătiți.»

După aceasta îmi luați ziua bună
de la d. Kogălniceanu și îi urai o
grabnică însănătoșire.

Reporter

BULETIN EXTERIOR

Știri pacifice

Știrea zilei este aceia adusă prin o
depeșă adresată din Berlin la *Journal
des Débats* și comunicată noua de A-
genția Havas.

Dacă știrea s'ar adeveri ea ar avea
o însemnătate mare, căci ar indica o
combinațiune care ar asigura pacea.

Depeșă zice că Germania, Franca,
Rusia și Turcia, s'ar fi înțeles pentru
a rezolva cestiunea bulgară dintr'un co-
mun acord. Corespondentul ziarului
francez adăogă că Turcia va continua
a avea inițiativa propunerilor pe care
cele lalte puteri le vor susține.

Austria și Anglia ar voi să ia și ele
parte la acest arangiamet, dar nu-
mai pentru a aduce greutate la înde-
plinirea lui.

În fine depeșă sfârșește prin o știre
de o gravitate excepțională. Ea ne an-
unță că Germania a sfătuit Austro-
Ungariei d'a se ralia francamente la
soluțiunea pe care o va propune Tur-
cia, adăogând că, dacă Austro-Ungaria
va urma atitudinea sa îndoioasă, ea nu
ar putea s'o facă de cât cu risicul ei
propriu.

Știrea aceasta e atât de surprinză-
toare, ea ar schimba într'atât toată
situațiunea, în cât ne vine greu a o
crede întemeiată.

În adevăr e greu d'ași închipui ca
Germania să se deslipească cu atâtă
accentuarea de Austro-Ungaria, într'o
cestiune atât de capitală pentru impe-
riul dualist, ca acea a Bulgariei. Se știe
că faptul d'a sfătu pe Austro-Ungaria
să adopte propunerile Turciei ar echiva-
la în acest moment, cu sfatul d'a se
supune pretențiunilor Rusiei, lucru ce
nu probabil din partea Germaniei.

Afară de aceasta, ne pare cu nepu-
tință ca politica germană să pregă-
tescă Austro-Ungariei, o înfrângere a-
tât de simțitoare și să se apropie de o
dată de Franca în momentul când gu-
vernul german se servă de spectrul
unui rezbui franco-german pentru a
obține de la Parlament votarea proie-
ctului militar.

O dovadă că avem dreptate apre-
ciand depeșă ziarului *Les Débats* ca o
știre netemeiată, este depeșă de as-
tăzi sosită din Constantinopol, în care
ni s'a anunță că ambasadorul Germa-
niei s'a unit cu ambasadorii pute-
rilor, cari au făcut Porții observațiuni
în privința agitațiilor lui Gadban-Ef-
fendi la Sofia.

Cu toate aceste pare că un curent
mai pacific domnește în Europa în ul-
timele zile. S'ar putea crede că puterile
voiesc cu or ce preț a evita sau cel pu-
țin a amâna o conflagrațiune, și că, în
acest scop ele caută mijlocul d'a con-
cilia interesele opuse ale Rusiei de o
parte și ale Austro-Ungariei și ale An-
gliei de alta. Germania mai ales între-
buințează toată înțurirea sa pentru a
ajunge la o înțelegere. Dar e încă îndo-
ios dacă *cinstitul samsar* de la Fried-
richsdruha va isbuti și de astă dată a
împăca lucrurile.

V.

CRONICA

RESPUNSUL CAMEREI LA MESAGIU

Am dat la această rubrică adevăratul Mesagiu al tronului. Cred că este o datorie de conștiință ca să dau aci și adevăratul răspuns al Camerei.

Iată-l :

Sire,

Adunarea colectivităților se simte și cu această ocazie datorare ca să vă exprime sentimentele ei de slugărie față de Majestatea voastră.

În tot-d-a-una noi primim cu bucurie poruncile ce ni se dau de guvern și de Majestatea voastră, căci știm, că alt-fel, nu mai pupăm de la prefecti mandatele de deputați.

Sire,

Noi colectivități, am avut un moment teama că o să cădem de la putere, în fața încercărilor din afară. Pentru că să stăm vecinic la putere avem nevoie de proteja și amorțala tuturilor. Am fost însă fericiți văzând că toate au eșit cu bine și că am rămas tot noi la putere, grație dibăciei d-lui Brătianu inspirată de la Berlin. Primim cu bucurie încredințarea ce ne-o dați că avem să mai stăm încă mult la putere.

Votarea tarifului autonom, precum prea bine a pus în Mesagiu d-l Brătianu, a fost numat un praf în ochi pentru gogomani, de aceea noi vă făgăduim că, cât mai curând, vom vota Convenția comercială cu Austria, făcând toate concesionile cerute de puternica noastră vecină. Pentru aceasta simțim neapărata nevoie ca d-l Mitița Sturza să meargă cât mai neîntârziat la Viena și la Pesta.

Înmulțirea rețelelor noastre de căi ferate în toată țara pentru ca toți reprezentanții națiunii să poată călători gratis, ne-a umplut inimile de bucurie. Pentru aceasta rămânerea competentului d. Radu Mihailu la lucrările publice este absolut trebuincioasă.

Magazinele de întreprind de mărfuri fiind cerute de toată țara, sperăm că guvernul Majestatei voastre o să le amâne la Calendele grece.

Sire,

Finanțele statului, nu e vorba, stau ca vai de ele. Fiindcă însă trebuie ca bugetele să fie echilibrate, pentru a se putea face față la marea trebuință a menținerii actualului guvern la putere, ne vom sili dimpreună cu guvernul, ca, întocmai ca și în anul trecut, să votăm impozite cât se poate mai multe și mai împovărătoare pentru contribuabili.

Este drept că datoria publică nu trebuie sporită de cât atunci când existența guvernului atârână de aceasta, de aceea ne vom da toată silința ca să lucrăm în consecință.

Între primele legi pe care le vom înregistra cu înțelegerea fulgerului, va fi de sigur noul cod de comerț, înregistrat și de Senat, precum și legea prin care se vor crea mai multe lefuri grase, cu care să se căpătuască câți-vădintre colectivități. Acesta este consiliul de stat.

Așteptăm cu un viu interes pentru a o vota legea ce ne va prezenta d-l Evgenie Stătescu, prin care magistrații să fie puși încă și mai mult în imposibilitate a nu da ascultare poruncilor guvernului.

Legea comunală ne preocupă tot atât de mult. În anul trecut am votat legea electorală comunală în scopul de a ne asigura cu totul isbândă. Rezultatul a dovedit că nu ne-am înșelat. Părțile întâmplătoare pe ci, pe colo, scenele de la Focșani și Iași, intervenirea armatei la Botoșani, dovedesc, că guvernul este încă în destul de tare și n'a uitat încă cum trebuie să lupte în alegeri. Vom căuta în această sesiune ca să ne completăm opera pentru a vă satisface și pe Majestatea Voastră și pe guvern.

Convinsi că administrația trebuie să fie vechetoare în alegeri și să fie în frunte pe opanzi ne vom ocupa chiar în această sesiune cu legea de admisibilitate în funcțiunile administrative.

Sire,

Țara a făcut în tot-d-a-una sacrificii pentru instrucțiune și a cerut cu insistență răspândirea ei. Noi însă ne vom preocupa mai mult și ne vom grăbi a vota proiectul d-lui Sturza, în scop de a pune pe profesori în imposibilitate de a mai face opozițiune și de a transforma scoalele în cazare.

Îmbunătățirea soartei poporului care ne slujește de agenți electorali ne-a interesat în tot d-a-una. Chiar la începutul sesiunii ne-am grăbit a alege de Mitropolie primat pe fratele d-lui Gheorghiu creatorul partidului Colectivist din Iași, care a fost și candidatul Monseniului Palma și al Majestatei Voastre.

Jertfele însemnate făcute pentru armată au fost pe deplin răsplătite la Botoșani și la Focșani, unde soldații au fost transformați în bătași.

Plin de încredere în viitorul acestei instituțiuni, vom da și de aci înainte mijloacele de a progresa.

Sire,

Câmpul deschis nouă pentru a ne pricopsi este foarte întins, și sperăm, că grație d-lui

Ion Brătianu, nu vom avea să ne plângem de nimic.

Trăiască Majestatea Voastră !

Trăiască Dinastia !

Trăiască Colectivitatea !

Trăiască d-l Ion Brătianu !

Trăiască Poliția !

Raportor, Coco.

Pentru conformitate Radu Țandără.

INFORMATIUNI

O persoană din opozițiune întâlnind pe d. Radu Mihail, acesta îi a spus că va trece la ministerul de interne.

Onorabilul ministru al lucrărilor publice a vorbit de o dizolvare eventuală adăogând: «*Toamnă de-acia trec la interne ca să fac alegeri libere !*»

Unul din cei mai distinși magistrați d. Ion Grădișteanu, membru la tribunalul de la Buzău, a fost transferat ca procuror la Galați.

Putem asigura că nici odată d. Grădișteanu nu va primi ca să slujească ca procuror sub guvernul actual.

Consiliul sanitar superior s'a ocupat Vineri seara cu discuțiunea asupra osemintelor găsite la Tîrgoviște la casa Pitiș.

Părerile medicilor sunt împărțite. Totuși vechimea osemintelor pare a fi superioară timpului de când alocusul Pitiș a intrat în posesiunea locului unde s'a găsit rămășițele. Până acm, consiliul nu s'a pronunțat.

Correspondentul nostru de la Galați ne scrie următoarele :

Lumea este indignată aci, din cauza numirei d-lui Toneanu în postul de avocat al statului cl. I în Galați, în locul d-lui Virgiliu Poenaru, pus în disponibilitate.

Știut este că d. Toneanu era destituit din funcțiile de director al creditului agricol și administrator al plășei Babadag, pe motivul că e incapabil. D. deputat Voinov va adresa în această privință o interpelare d-lui Stătescu.

Aflăm că guvernul a făcut o comandă de 6000 puscii cu repetiție.

Contrariu celor ce s'a zis că singurul vot exprimat în Senat în contra pensiunii d-lui Cogălniceanu, ar fi acela al d-lui Dim. Sturza, aflăm că d. Dim. Brătianu este cel ce a votat în contra acelei pensiuni.

D. Dim. Brătianu și Const. Boerescu au vizitat Sâmbătă la Văcărești, pe d. Iosif Oroveanu.

Citim în *Vocea Botoșanilor* :

Indată după arestarea d-lui Teodor Kalimaki, Comitetul Opozițiunii-Unită din Iași a adresat prințesei Zenaida Kalimaki, următoarea scrisoare :

Doamnă,

Comitetul opozițiunii din Iași simte împreună cu d-voastră lăcrimă ce vi s'a făcut și vă roagă să binevoiți a primi profundele noastre sentimente de simpatie pentru demnul d-voastră soț.

Onoare acelor cari, luptând pentru restatornicirea legalității, sunt victimele asupritorilor țării, toți oamenii onestii vor fi pururea recunoscători aceluia ce s'a devotat cauzei dreptății și a libertății.

Bine voiți vă rugăm, doamnă, să primiți expresiunea sentimentelor de înaltă considerațiune.

Preș. comit. A. C. Mavrocordat.
N. Casimir, A. D. Holban, A. D. Cantacuzin, I. Ghica, G. Gogălniceanu, E. Ghica.

Iași, 1886 Noembrie 30.

Următoarea telegsamă a fost refuzată de oficiul central telegrafic din București :

Gheorghe Hermeziu, Botoșani.

Spune lui Kalimaki, că toate inimile oneste sunt cu el și cu amicii săi. Cunoșc Botoșenii. Sum convins că nu vor primi să li se impune voința unui Pilat, trădătorul de la 11 februarie 1866; unui Pilat care a trădat pe nemuritorul domn român Alexandru Cuza, pe binefăcătorul său care l hrănea și l îmbrăca.

Îmbrătoșari la toți.

Alexandru Beldiman.

Se înțelege că nu trebuie să le placă atare amintiri d-lor Brătianu și Pilat.

Aflăm că s'a ales primar la Iași d. D. Gusti.

CRONICA MUZICALA

DON GIOVANNI

Când visez figurând pe afiș numele lui Mozart, simții una din acele bucurii nespuse, cari ridică inima și sufletul. Îmi aduseși aminte de anii de tinerețe, de frumoasele serate petrecute ascultând muzica suavă a nemuritorului Rafael al tonurilor. Aproape 100 de ani au trecut de când opera *Don Giovanni* s'a dat pentru prima oară la Praga și după un secol acest cap de operă al dramei lirice pare tot atât de proaspăt, tot atât de nou, tot atât de fermecător.

Cred inutil d'a mai spune aci cine și ce a fost Mozart. Toată lumea știe că în el s'a întrunit toate scoalele musicale ce existau în timpul său, ca ele a găsit în Mozart reprezentantul ilustru care le a întrupat într-o stea strălucitoare, ce a răspândit razele ei peste toată lumea musicală. Mozart a dat operii moderne forma ei definitivă. Când a apărut acest geniu, lupta între *Gluckiștii* și *Piciniștii* era încă crâncenă. Lumea musicală era despărțită în două tabere cari se luptau între ele cu înverșunare. Divinul copil de la Salzburg apărui și conciliă de o dată în operele sale expresiunea lui Gluck cu melodia lui Picini, adevărul scoalei recitative Germane cu gingășia fermecătoare a muzicii italiene. El îmbrăcă melodiile suave și pătrunzătoare născute sub frumosul cer al Italiei în armonia adâncă și colorată a simfonistilor germani.

Pie care din operele sale fu o revelațiune. *Idomeneo*, *Răpirea din Serail*, *le Nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Così fan tutti*, *Flautul magic* și *Clementina di Tito* sunt toate opere neperitoare cari au deschis dramet simfonice orizonuri noi, cari au inspirat sutimi de alți compozitori, din cari s'a format o scoala întreagă, un styl anume definit.

Geniuri ca *Rossini* nu s'a știut a mărturisii că *Mozart* a fost maestrul lor.

Dar, ca toți reformatorii, el a fost victima ignoranței și a rutinei contemporanilor săi. *Mozart*, marele Mozart, a trăit în lipsă, a murit la vârsta de 35 ani și a fost îngropat în groapa comună a săracilor. Abia la 1842, adică mai bine de o jumătate de secol după moartea sa, s'a descoperit locul unde fusese înmormântat și s'a ridicat un monument genului cel mai mare al muzicii moderne, creatorului atator cap de opere de muzică dramatică, instrumentală, religioasă, simfonică, virtuozului incomparabil, în fine aceluia de care *Ingres* zicea: «*Pare că cerul a fost gelos de pământ când i-a răpit atât de timpuriu pe Rafael și pe Mozart.*»

Don Giovanni este opera dramatică cea mai perfectă a lui Mozart. Dar clasicitatea ei reclamă un studiu amănunțit și o interpretățiune escelentă. O asemenea operă nu se poate da aci într-un mod demn de deșna. Nu se poate da *Don Giovanni* cu trei repetițiuni și cu mijloacele de care poate dispune un teatru neobvenționat, cu o trupă și un orchestru vremelnic.

Să nu ne mirăm de ceea ce se întâmplă la noi. Istoriografi musicali ne spun că după ce *Don Giovanni* a fost primit cu entuziasm la Praga la 4 Noembrie 1787 la Viena n'a plăcut de loc din cauză că a fost rău montat, rău repetat, rău jucat, și firește rău înțeles.

La noi a fost montat și repetat în grabă, jucat de artiști cari mai toți nu sunt obișnuți cu acest gen de muzică și mai ales rău înțeles de un public al cărui gust e stricat și viciat de sgomotoasele efecte ale lui Verdi. Astfel am auzit un domn în bufet zicând: «*Apoi asta nu'i operă, e operetă nemțească.*» Eram să'l apuc de gât, dar în urmă m'am gândit că are dreptate. Pentru dntul *Don Giovanni* recitativile sale, cu admirabilele sale părți vesele și comice, părea o operetă și avea dreptul să judece astfel, căci plătișe locul său și nu'l plătișem.

Ei bine! Cu toate aceste neajunsuri eu susțin în fața tuturor că suntem datorii recunoștință *Impresii* opere italiene ce ne a dat *Don Giovanni*. Este o generație întreagă la noi cari nici nu știe că există muzică dramatică a lui Mozart, căci *Don Giovanni* nu s'a dat în București de la 1865, sub direcțiunea lui Papa Nicola. Nu cred să existe un singur oraș din Europa civilizată în care să treacă 20 de ani, fără ca să se reprezinte o operă a lui Mozart.

De aceea avem aci o generație întreagă de ignoranți în materie de artă; guvernele din toate partidele, nici nu se gândesc la datorie ce le incumbă, d'a ridica nivelul cultural și gustul tinerimei, făcând sacrificii pentru a da un teatru bun de comedie și de dramă și o scenă de operă bună pe care să se

reprezinte în fie care an cel puțin două sau trei din capii de opere ale muzicii italiene, germane și franceze. Repet dar: mulțumesc antreprenorilor opere de estimp pentru *Don Giovanni* chiar așa rău cum a fost reprezentat.

Mi'a fost destul să aud pe *Marcassa* cântând pe *Leporello* într-un mod admirabil cum se cântă pe scenele cele mai mari ale Europei, pe d. *Verdini* cântând binișor pe *Don Giovanni*, și pe d. *Leonardi* dându-ne o gențilă *Zerlină*, ca să es din teatru mai mulțumit de cât după ce aș fi auzit *trompetele egyptiane* din *Aida* și *tobe* din *Ugenofii*.

Nu e vorba abt fost unele neajunsuri cari s'ar fi putut evita.

De exemplu, d. *Gavrilescu* ar fi trebuit să aibă mai mult respect pentru muzica lui Mozart și să nu cânte frumoasa arie din actul al III-lea, pare că era plietisit de dnta și *fredonând*. Să nu se înșele d-sa cântând pe simpatia pe care l'o dă publicul în calitate de român. Șovinismul e bun în materie de artă; eu singur am aplaudat și am încurajat tot-d'auna pe tinerii noștri cântăreți, dar nici ei nu trebuie să abuzeze de acest simțimint de condescendență al publicului.

În fine *Don Giovanni* a fost o încercare lăudabilă și am face rău să ne arătăm prea severi pentru dnta în condițiunile în cari s'a făcut.

Arutnev

DINTR'O ZI INTR'ALTA

Organizarea învățământului primar

Joi seara 4 Decembrie d. C. C. Dobrescu, profesor la liceul St. Sava, a dezvoltat în Sala Ateneului conferința sa tratând despre *organizarea învățământului primar*.

Conferențiarul începe prin a face istoricul învățământului la noi, căutând a dovedi că afirmațiunile unora care susțin, că generațiunea trecută n'a făcut nimic pentru școală nu sunt adevărate.

Asemenea d-sa arată că legea din 1864 a fost rezultatul unor cugetări și studii începute încă de la 1860, astfel că dacă ea n'a dat toate roadele la care s'a așteptat legiuitorii d'atunci, cauza nu este alta, de cât că ea n'a fost aplicată întocmai și că une-ori chiar a fost înlăturat prin diferite decizii sau regulamente ministeriale.

D. Dobrescu profită de conferința sa și critică noul proiect de lege asupra învățământului propus de d. Sturdza, pe care l găsese inferior celui din 1864.

După această introduciune, d-sa caută a dovedi că una din cauzele principale pentru care țărani nu și trimit copiii la școală, ar fi sărăcia; iar ca remediu spune că: numai atunci învățământul rural s'ar întinde când statul ar înființa în toate comunele rurale, școli cu locurile lor proprii, ar tipări în edițiuni populare cărți apropiabile și instructive pentru copiii satenilor, ar răspândi aceste cărți gratuit prin comune, ar da un material didactic suficient, precum și o bibliotecă, la dispoziția învățătorului sătesc. Numai astfel s'ar răspândi gustul printre săteni de a și trimite copiii la școală, numai astfel vom putea reuși a face pe țărani a aprecia la justa ei valoare instrucțiunea.

Conferențiarul combate apoi ideea, că la școala de la țară să se învețe în un fel și la cea de la oraș alt fel, cere ca învățământul să fie egal în anii și același la oraș ca și la țară. Mai departe susține că cea mai bună sistemă de învățământ ar fi aceea, ca pe lângă cele 4 clase, să se înființeze pe plăși ori județe, școli inferioare de agricultură și meserii casnice pentru sate; iar pentru orașe școli de meserii pentru copiii cari nu pot a merge mai departe cu studiile.

Acestea sunt vederile ale mai tuturor celor cari au cugetat serios asupra unei reforme în învățământ.

D-nu Dobrescu arată că în alle țări se dă o importanță cu totul deosebită cauzei reformei învățământului. D-sa adăogă că toți cugetătorii și patrioții francezi se întrebau în 1871 de ce au fost învinși francezii. Au găsit răspunsul în aceste cuvinte: «*Institutul german a învins pe cel francez.*»

Sfârșind, d-sa susține, că făcându-se astfel de reforme vom putea cu toții să ne felițăm că silințele institutorului român vor fi încoronate de acelaș succes ca și silințele institutorului german.

AFACEREA STOICA ALEXANDRESCU-BRATIANTU

ACTUL DE ACUSARE

Actul de acușațiune al procurorului general a fost comunicat Vineri inculpaților. Acest act având niște dimensiuni ce nu ne permit a l reproduce *in extenso*, extragem dintr'ensul numai pasajele cele mai esențiale.

După ce povestește în mod patetic cele întâmplate în seara de 4 Septembrie, după ce descrie în mod amănunțit indignațiunea populațiunii, adăogând că «*Providența a veghiat și de astă dată, pentru a ne ridica primul ministru viața atât de scumpă pentru fericirea țării*» d. procuror general, zice :

La moment, justiția represivă sesisată de această crimă, a început investigațiunile, și se întreabă, ce caută Stoica Alexandrescu la București, care a fost mobilul care l-a condus la comiterea crimei și dacă a comis crima din propria sa mișcare sau a fost provocat, îndemnat de alte persoane ?

Instrucțiunea a stabilit, că Stoica Alexandrescu nu a fost de cât instrumentul, autorul material al acestui fapt, și că alții erau aceia cari au fost sulțul acestui atentat, cari au conceput faptul și cari au provocat pe acusatul Stoica Alexandrescu; aceștia sunt: acusatul Iosif Th. Oroveanu, Gheorghe Protopopescu, Ioan Th. Oroveanu, Pompiliu Stănescu și Iordache Tănăsescu zis Muscalu, după cum vom stabili în urmă, când vom discuta probele aduse contra fie-căruia în parte.

Aci urmează o biografie a lui Iosif Oroveanu, făcută cu acelaș spirit de imparțialitate, pe care îl vedem domnind de la un capăt la altul, al acestui act de acușațiune.

Iosif Oroveanu, zice actul de acușațiune, își formase societatea sa din fratele său Ion Oroveanu și din acusatul G. Protopopescu și Pompiliu Stănescu.

În întrunirile pe cari acești acusați le aveau între deșnit, preocupățiunea lor de căpetenie era de a găsi să restorane guvernul domnului Ioan C. Brătianu prin ori-ce mijloace, și văzând că pe lărământ legal le ar fi fost imposibil să ajungă la țintă, le a venit ideea de a și realiza scopul prin crimă.

Ideia lor pare a fi concepută încă de mult și nu așteptau de cât sosirea unei ocazii favorabile și pregătirea unui instrument determinat, care să se vârșească crima. Tot în acel oraș trăia acusatul Stoica Alexandrescu, de națiune română, născut în comuna Beceni pl. Slănic, districtul Buzău, fiul lui Alexandru Tănase și al Tudorei, plugari, acum decedați; dntul la e-tatea de 13 ani a fost luat de fratele său ulerin Gr. Protopopescu ca servitor la prăvălia sa.

Către fratele său a avut tot-d-a-una cele mai vădite sentimente de respect și de supunere pasivă, ca unul ce era superior și vedea într'nsul un sprijin firesc la poziția și afacerile lui.—Acesta era, omul care le trebuia acusaților: Iosif Oroveanu, Gh. Protopopescu și cel-alții.

Actul de acușațiune vorbește apoi de acțiunea ce Oroveni și Protopopescu ar fi exercitat'o asupra spiritului lui Stoica Alexandrescu, pentru a l hotări să se vârșească crima.

Ast-fel acusatul Stoica Alexandrescu, obligat prin recunoștință către fratele său, îndemnat continuu de Iosif Oroveanu ca unul ce vedea într'nsul pe mandatarul țării, devenit om important în localitate, fie direct, fie prin fratele său, Gh. Protopopescu, prin I. Oroveanu și P. Stănescu, măgulit prin perspectiva unui traiu mai bun fără muncă, dacă reușea faptul, exaltat și de citirea jurnalelor ce i se puneau la dispozițiune, impresionat și de cuvintele ațătoare și pasionate pe cari le asculta la întrunirile publice, el se hotărâse în fine a primi rolul cel îndemnat să joace și ast-fel după ce acusatul Stoica Alexandrescu se luptă cât-va timp cu conștiința sa, se decide la 14 August, să comită faptul și drept amintire scris pe carnetul său cuvintele: «*Patru spre-zee August 1886, stând la masa pe la orele 12 dimineata, mi a venit prin mintă ceea si mi a pe urma a venit si d. Tudorache si stând de vorba me gândeam la plamul meu și am scos din pept un mare oftat, în cât mi-a dat si lacrimile din ochi.*»

Acusatul Stoica Alexandrescu singur se simțea incapabil, de a comite o atare crimă îndrăzneată, l trebuia o voce amică care să l susție curajului, o mână complice, care să l asiste. La cine să se adreseze ?

În Râmnicu-Sărat trăia un oare-care Iordache Tănăsescu zis Muscalu, cismar, născut în Râmnic, intim prieten cu Stoica, dedat vicului, nu l plăcea a munci; în timpul rebeliunii Ruso-Turc a urmat ca pahon armatele rusești la Dunăre. Acesta este omul la care s'a adresat. Acest individ constrins de miserie, imoral, vicios, era de natură a se preta la ori-ce fapt

PUBLICITATEA

ZIARULUI „EPOCA“

Tirajul 6.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani

Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

rea. Pe acesta acusatul Stoica Alexandrescu îl pune în curentul crimei ce se urzea, acestuia îi cere ajutor și cu dânsul se decide a pleca în București pentru a comite odioasa crimă.

Ajunși în București au descins împreună s'au dus la Christea, cărciumarul din strada Cazarmei, unde au mâncat și seara au dorit împreună.

Marți, 2 Septembrie, acusatul Stoica Alexandrescu, fidel instrucțiunilor ce i se dedese de acușatul Iosif Oroveanu și cel-alți a pus pe Florea Christescu, fiul cărciumarului, de la scrisoarea petițiunii către d. prim-ministru prin care reclama contra comisariatului Torocărescu, pentru un delict de arestare ilegală în persoana sa; în realitate însă acea petițiune, la confectionarea căruia a asistat și acusatul Iordache Tănăsescu, era menită de a procura introducerea în cabinetul d-lui prim ministru, în scop de a da petițiunea, iar în timpul citirii să profite de ocazie a comite atentatul, mijloc pe cât de culezător pe atât și de sigur.

A doua zi de dimineață Iordache Tănăsescu a plecat la Râmnic, lăsând pe Stoica preparat cu arma ucigătoare și cu mijloacele de a se introduce la d. Ion Brătianu.

Remas singur în București, Stoica Alexandrescu se duce, Miercuri 3 Septembrie, la ministerul de interne unde a cerut să fie introdus la d. Brătianu. A fost însă contrariat auzind că nu poate fi primit. Apoi s'a hotărât să aștepte până vor eși miniștrii, pe care i-a urmărit de la eșirea lor și văzând că din capul stradei Academia și deșert, unii apucând pe Calea Victoriei, iar alții cu primul ministru pe Strada Vămii, s'a încredințat atunci de parcursul ce făcea d. Brătianu, și apoi s'a întors la hotelul Metropol, unde a dormit.

Ajungem acum la zioa de 4 Septembrie, când Stoica Alexandrescu pândind în fața casei d-lui Costinescu, pe d. Brătianu trecând cu d. C. F. Robescu, trage asupra președintelui consiliului.

Itată cum povestește faptul, actul de acușare:

El se apropie la o distanță de patru pași, scoate revolverul și trage în d. Brătianu cam de la dreapta spre stânga, — arma nu ia foc și în momentul pe când trăgea al doilea foc, sergentul onită Constantin, care venea dupe d. Brătianu sosește și pune mâna pe acusat, ast-fel că glonțul deviază și lovește pe d. Robescu la sold în partea stângă, în cingătoarea de oțel. În trecerea sa glonțul a produs d-lui Brătianu o impresiune din jos de cotul stâng ca senzația unei arsuri pe care a resimțit-o încă câte-va ore în urmă, de și nu produsese nici lovirea nici arsura materială. D. Robescu simțindu-se rănit de-o dată se întoarce și sare asupra asasinului, acesta fu apucat de d-sa, de sergentul Ionită Constantin și de d. telegrafist Ulian care din întâmplare urma aceiași cale, și dupe ce îl trântesc la pământ și îl desarmează, îl conduc la cazarma jandarmilor călări. Aici făcându-se perchișiuni asupra lui se găsește petițiunea cu care voia să se introducă în cabinetul d-lui ministru, patru cartușe, niște chei, jurnalul Epoca cu data de 5 Septembrie și alte hârtii cum și suma de 30 franci.

Intrebat fiind de mobilul care l'a împins a comite faptul, el a răspuns că cu trei săptămâni înainte, Pompiliu Stănescu a venit la dânsul și l'a îndemnat să scape țara de guvernul actual omorând pe d. Brătianu, și că peste o săptămână a venit și Ioan Oroveanu în prăvălia sa și a stărui ca să ucidă pe președintele consiliului, făgăduindu-i bani și dându-i chiar o poliță cu 5000 franci.

Intrebat acusatul Stoica, unde se află această poliță? a declarat că a pus-o în lada sa, în chichița din partea stângă unde se află mai multe fotografii și hârtii, și că cheia de la lada se află la dânsul. Imediat d. jude instructor a căutat chiar în acea noapte să verifice acest fapt și în acest sfârșit dispunându-se prin telegraf, a se face perchișiunea la locul indicat, d.

jude instructor al tribunalului R.-Sărat s'a transportat chiar în acea noapte la domiciliul acusatului, acolo a găsit deschisă lada pe care acusatul o lăsase încuiată și a căreia cheie o avea la dânsul, a găsit hârtiile și fotografiile indicate de acusat afară de poliță în cestiune, care a fost sustrasă, de sigur, de aceia cari aveau interes să dispară.

Puindu-se în vederea lui Stoica Alexandrescu în dimineața zilei de 5 Septembrie disparițiunea poliței, dânsul face nouă declarațiuni și arată ca agent provocator și pe acusatul Iosif Oroveanu.

Iosif Oroveanu, adus fiind dela R.-Sărat și întrebat dacă există vre-o relațiune între dânsul și Stoica Alexandrescu și dacă dânsul l'a îndemnat să comită atentatul contra d-lui prim-ministru, — a declarat că l'cunoaște numai din vedere, că nu a vorbit nici o dată cu dânsul, absolut niciieri, și că nu a fost la dânsul acasă. Confrunțat ambii acușati, Stoica a declarat: «Acesta este d. Iosif Oroveanu, care m'a pus să omor pe d. prim-ministru Brătianu.» Față cu această declarațiune decisivă și spontană, Iosif Oroveanu, văzându-se dat pe față a început a plînge, ceea ce a înduioșat pe Stoica Alexandrescu să revină pentru un moment, însă mai târziu a persistat în primele sale declarațiuni, chiar în prezența lui Iosif Oroveanu la mai multe confruntări făcute de d. jude de Instrucție.

În tot timpul instrucțiunii însă, Stoica Alexandrescu n'a acusat o singură dată pe fratele său G. Protopopescu.

Acusatul Iosif Oroveanu întrebat fiind de d. jude instructor asupra tuturor faptelor aduse în sarcina sa de către Stoica Alexandrescu, a căutat să declare încă de la început că se scapă de responsabilitate că nu a fost în nici o relațiune cu Stoica neavând aceiași pozițiune socială și că nu a vorbit nici o dată cu dânsul. Instrucțiunea însă stabilise prin martori, că Iosif Oroveanu se ducea acasă la Stoica înconjurat de oare cari mistere, că intra pe din dos de două și trei ori pe zi și că convorbeau împreună în mod misterios.

Ioan Oroveanu asemenea tăgăduiește ori-ce participare la atentatul în cestiune.

În privința acusatului Gh. Protopopescu, itată tot ce descoperă actul de acușare:

În anul 1883 se adresează la prietenul său martorul Eracle Petrescu, atunci jurnalist și l'întreabă dacă știe să-l spue în ce anume circumstanțe s'a comis omorul lui Barbu Catagiu, de nu s'a găsit asasinul? și martorul întrebându-l cum de l'a venit în cap o asemenea idee, dânsul l'a răspuns că până acum a vorbit despre aceasta cu Iosif Oroveanu. În altă zi l'a întrebat tot pe acest martor dacă jurată judeca faptul, mai spuindu-l cu ocaziunea neisbândei unei comisiuni trimisă de dânsul la d. Brătianu, că o să auzim ceva de care lumea o să se îngrozească.

În fine eată și sarcinile descoperite în potriua acusatului Pompiliu Stănescu:

Instrucțiunea l' dovedește conținut în intimitatea celor-alți acușati, ducându-se adesea la Stoica Alexandrescu, chefund în prăvălia lui, ear în noaptea comiterii atentatului, spune un martor, că a fost și dânsul împreună cu Protopopescu la casa fraților Oroveni. Ceea-ce denotă și mai mult culpabilitatea sa este destăinuirea pe care a făcut-o martorului N. Petrescu, amicului său, dându-i detalieri foarte precise și circumstanțiale, atât asupra planului pe care îl urzise cu frații Oroveni și Protopopescu, cum și asupra unelțiilor întrebunțate asupra lui Stoica Alexandrescu, pentru a l' decide să comită crima.

Prin urmare, Stoica Alexandrescu, major este culpabil:

1. Că în seara de 4 Septembrie 1886, cu voiață, a comis omucidere asupra persoanei d-lui I. C. Brătianu prim-ministru, crimă săvârșită dar neisbutită, acusatul luând mai dinainte hotărârea a se porni asupra vieții d-lui I. C. Brătianu.

2. Că tot acesta în aceeași seară și cu aceeași ocaziune prin tragerea unui al doilea glonț, a comis omucidere cu voiață asupra persoanei d-lui C. F. Robescu, crimă săvârșită dar neisbutită.

3. Iordachei Tănăsescu zis Muscalul, major, că cu bună șoință a asistat pe Stoica Alexandrescu în faptele cari au pregătit săvârșirea crimei comise asupra persoanei d-lui I. C. Brătianu, prim-ministru.

4. Iosif Theodor Oroveanu, Ioan Theodor Oroveanu, Gheorghe Protopopescu și Pompiliu Stănescu, majori, că prin promisiuni unelțiilor culpabile a provocat pe Stoica Alexandrescu la săvârșirea crimei comise asupra persoanei d-lui I. C. Brătianu, prim-ministru.

Făcut la parchetul Curței de apel din București astă-zi la 4 Decembrie 1886.

(ss) Procuror general S. Populeanu.

CORPURILE LEGIUITOARE

SENATUL

Sedința de Lună 8 Decembrie 1886

D. D. Ghica, președinte, deschide sedința la orele 2.

Prezenți, 80 senatori.

Tribunele sunt toate pline cu mult

înaintea deschiderii. Mai mulți deputați asistă la sedință, între alții d. I. Cămpineanu, care vorbește cu mare căldură mai multor senatori.

La banca ministerială d. I. Brătianu președintele consiliului, dd. Ferekide, D. Sturza, Nacu (Mincovici) și General Angelescu miniștrii ai afacerilor străine, instrucțiunii publice și finanțelor și ai resbelului.

La ordinea zilei răspunsul senatului la mesagiul tronului.

D. V. A. Ureche, raportor, citește proiectul de răspuns.

Principele Gr. Sturza, face întâiu istoricul celor petrecute în Bulgaria, și arată că a fost greșală să se răstoarne prințul de Battemberg, căci dânsul nu mai putea sta la putere în condițiunile în care se afla. Aceasta se ne fie un învățământ, zice oratorul, să ne arate că violarea datinelor unei țări aduce căderea violatorilor. Al doilea învățământ ce putem trage din evenimentele din Balkan este acela, că o țară mică nu trebuie să fie instrumentul unei puteri mari, căci atunci ea e pe drum să și piarză autonomia. Al treilea învățământ este că un stat mic nu trebuie să offenseze un stat mare, pentru a nu l' sili să se amestece în afacerile lui interioare.

Atingând cestiunea atitudinilor noastre față cu resbelul care amenință pacea Europei, prințul Sturza arată și demonstrează în mod tehnic, militar, că singurul lucru ce ne rămâne de făcut este să adoptăm neutralitatea armată. Va fi pentru noi singurul mijloc de a nu fi instrumentul unei mari puteri vecine, și, prin urmaer, a comite greșala prințului de Battemberg.

La partea financiară, oratorul zice că numește situațiune tolerabilă aceea în care datoriile se pot plăti exact prin intrările impositelor, iar gravă este situațiunea în care aceste intrări nu mai sunt de ajuns. Ei bine, zice oratorul situațiunea este gravă, căci în patru ani de zile datoria publică s'a urcat cu 200 milioane și anuitățile de plătit cu 12 și jum. milioane.

Prințul Sturza ajunge la libertatea alegerilor (murmur prelungit) D-sa propune ca o comisiune compusă din primii magistrați și ai țerei să aibă a tot puterea de a suspenda funcționarii și de a le da ordine în timpul alegerilor. Dar majoritatea nu vrea să se propue asemenea lucruri și caută să obosească pe orator prin conversații particulare.

D. Meitani se aruncă la tribună pentru a răspunde nobilului său coleg de la Iași. D-sa declamă cu glasul acela de sferitoare, care posedă darul de a enerva colectivul cel mai adormit. — Ce are a face... ce are a face... ce are a face... D-sa nu înțelege cuvântarea demnă și plină de subînțelese a prințului Sturza. Și are dreptate să se plângă; rău a făcut prințul Sturza de a vorbit subțire: *Haud perlas*....

Retorul afirmă că libertatea alegerilor a fost absolută în toată țara.

În momentul acesta d. C. Boerescu ese din sală.

D. Meitani. Ași dori să mă asculte nobilul reprezentant al Brăilei!

D. C. Boerescu. Dacă restul ziselor d-tale e de același calibru, mă abțiu.

(Aplause)

D. Meitani. Vorbesc pentru a fi auzit de țară, pentru a fi auzit de opozițiă, pentru a o convinge chiar...

D. Il. Isvoranu. Nu erați de părerea aceasta acum căți-va ani.

D. Meitani face apoi o profesiune de credință scârboasă de colectivistă, mai cu seamă făcută de d-sa, și atacă pe d. T. Maioreșcu care a vorbit în discuțiunea generală a răspunsului Camerei.

— Să vă spun eu cine e acel domn, zice nobilul d. Meitani.

Și deschide Monitorul oficial de la 1876.

D. C. Boerescu. Noi nu mergem așa de departe pentru a studia trecutul d-tale.

D. Meitani se dă jos de la tribună invocând umbra lui B. Boerescu, care nu vrea să l' acopere.

D. Il. Isvoranu are cuvântul dar îl cedează d-lui Mărzescu.

Discursul d-lui Mărzescu

Ca și anul trecut, nu voi vota răspunsul la mesagiul, pentru că mesagiul conține inexactități. D. Meitani ne imploră să dăm o mână fraternală guvernului; nu o vom face, pentru că nu dăm mâna cu acei ce calcă legile acestei țări, pactul ei fundamental, nu cu șapte miniștrii, dar cu șapte revoluționari.

Cum se votez răspunsul la mesagiul când acest răspuns începe prin a vorbi de pace și majorul Haberling de resbel. Dacă majorul Haberling nu a zis ade-

vêrul, pentru ce guvernul, atât de dardnic de comunicate, a fost de astă dată atât de avar?

Asemenea, mesagiul d-voastră ne făgăduiește drum de fer. Vă veți ține de cuvânt ca anul trecut, când ne făgăduiați 600 kilometre drum de fer pentru a ne da numai 285 de kilometre.

La instrucțiunea publică ne-ați făgăduit în timp de 5 ani că veți îmbunătăți soarta preoților de mir și peste 5 ani, ce ați făcut? Un regulament care, oprește episcopii să facă parte din ori-ce altă asociațiune de cât synodul, pe preoții de mir să se întrunească aiurea de cât la protopop. Aceasta revine a opri pe cei ce nu pot potcapid de a se întruni aiurea de cât la prefect. Ei bine, d-lor, nu am zis bine că se calcă constituțiunea?

Oratorul anunță chiar de acum o interpeleare în privința preoților de mir. Apoi roagă senatul să amâne discuțiunea pe mâine.

D. Dum. Sturza. Nu l' să continue îndată, sau să se ia act că d. Mărzescu e de rea credință.

D. Mărzescu. D-ta ești de rea credință, căci vezi că sunt ostent, că nu pot continua, și vrei să mă tai mijloacele. (Sgomot, intreruperi.)

În sfârșit senatul se amână pentru mâine la ora 1.

Sunt 5 ore 1/2.

Bedecu

CAMERA

Sedința de Lună 8 Decembrie 1886

Pe la 1 1/4 primul ministru d. I. C. Brătianu vine la Cameră în carăta prefectului poliției, având pe capră pe agentul care îl însoțește pretutindenți, vestitul Ghiță.

Aceasta ne face să cugetăm că pentru prima oară în țara Românească se vede primul ministru înconjurat d'altă pază. Și acest prim ministru se pretinde reprezentantul partidului liberal, popular și democratic.

Nici d. Lascar Catargiu, nici cel-alți președinți de consiliu din trecut, n'au simțit nevoia d'a se pune sub escorta agenților poliției. Aceștia erau mai accesibili publicului de și nu făceau ca d. Brătianu paradă de popularitate.

Sedința se deschide la 1 1/2 sub președinția d-lui G. Chițu, 96 deputați presinți.

Pe banca ministerială vedem pe d-nii I. C. Brătianu, Sturza, Stătescu, gen. Angelescu și Radu Mihaiu.

D. Cantili declară că se asociază la votul Camerei pentru recompensa acordată d-lui Kogalniceanu.

D. D. Disescu și Tache Ionescu se plângă-că Monitorul oficial nu reproduce desbaterile camerei în mod exact, dumnealor cer oare-cari rectificări.

La ordinea zilei continuarea desbaterilor asupra codului de comerț.

D. Poenaru Bordea cu glas monoton urmează cu citirea articolelor în mijlocul inatențiunii generale.

Din când în când președintele *pro forma* pune la vot câte un articol, care se declară votat, fără ca nimeni să fi băgat măcar de seamă.

Așa se votează dela art. 74 până la art. 124 asupra căruia se ivesc două amendamente, unul din partea d-lui Costinescu, altul din partea d-lui Lupulescu.

D. Ministru al justiției cere Camerei să obține să lase acest articol la urma ca să aibă și d-sa timp d'a studia amendamentele propuse.

Se votează ast-fel până la art. 263 rezervându-se câte-va asupra cărora s'a propus amendamente.

D. Ferikidi ministrul afacerilor străine depune pe biuroul Camerei proiectul de convențiune comercială cu Rusia. Cere urgența și roagă pe Cameră să autorise pe guvern să aplice până la schimbul ratificărilor taxele din această convenție. Urgență se admite.

D. Stătescu depune proiectul bugetului drumurilor de fer din 1886-1887.

D. Epurescu consimte să amâie interpeleția sa ministrului afacerilor străine, relativă la călătoria sa la Viena.

Sedința e ridicată la 4 ore.

Un spectator.

ULTIME INFORMATI

În discursul său de astă-zi, d-nul Mărzescu, a anunțat d-lui D. Sturza, o interpeleție relativă la decisiunea luată de sântul Sinod, prin care se

interzice, episcopilor, arhierilor, și preoților de mir, d'a se întruni, și d'a face parte din vre-o asociațiune.

D-sa va proba, cum, din acest punct de vedere, clerul catolic se bucură în țara noastră de libertăți mai mari, de cât însuși clerul nostru național.

Renta a căzut la Berlin la 91. 90. Agio 17. 50.

Aflăm că d. ministru al Cultelor și Instrucțiunii, va prezenta sf. Sinod un regulament privitor la atribuțiunile Episcopilor în ce privește purtarea preoților de mir.

Aflăm că d. Leon Negruzzi, va demisiona din consiliul comunal din Iași.

D-sa a declarat încă înainte de a legeri, că dacă nu va fi ales primar, se va retrage din consiliul comunal.

Se pare că d-sa va stărui în această hotărâre.

D-nul Ernest Sturza decanul baroului din Bacău, și-a oferit concursul pentru apărarea inculpaților de la Botoșani și de la Vâlcea.

Pentru colegiul I de senatori din Dâmbovița, sunt de-o cam dată candidați, d. Tache Giani, (oposiție) ear din partea guvernului d. Fusea. În același timp d. Costescu-Gomăneanu își pune candidatura la acel colegiu și aflăm că se fac demersuri din partea guvernului pentru ca se renunțe în favoarea d-lui Fusea.

Aflăm că parchetul militar, ar fi făcut noi descoperiri asupra exploziunii de la Cotroceni.

Ne lipsesc detalii, mâine vom reveni.

Aflăm că d. Alexandru Ciurcu, unul din expulsați, care era cât p'aci să fie victima unui accident teribil pe Sena, la Asnières (lângă Paris), se găsește ceva mai bine; din fericire viața sa e scăpată din or-ce pericol. D. Ciurcu e ars la mâini și la față; doi colegi ai săi care se aflau pe vapor în timpul experienței făcute pentru încălzirea cu petroliu a unui cazan, a murit.

La ministerul de resbel se lucrează pentru modificarea cursurilor scoalelor militare.

Ni se asigură că d. Ion Ghica, ministrul nostru la Londra, e greu bolnav. D-sa va părăsi în curând postul său pentru a și căuta sănătatea.

Se zice că d. I. C. Brătianu voinde să se retragă, ar fi oferit președinția consiliului de ministrii d-lui Dim. Ghica, președintele Senatului, și că acesta ar fi refuzat.

ULTIMA ORA

Paris, 20 Decembrie. — Contrariu a-serțiunilor ziarelor englezești, relațiunile continua a fi foarte amicale între Rusia, Germania, Turcia și Franța.

Relațiunile nu sunt încordate de cât între Anglia și Rusia.

Londra, 20 Decembrie. — Situațiunea din Irlanda provocă îngrijiri, care merg tot crescând. Actele de violență încep din nou.

Viena, 20 Decembrie. — «Montagsrevue» face să se observe că Rusia e mulțumită cu rolul de spectatoare pasivă, dar că va trebui să iasă din acest rol, dacă voiește să ocrotească autoritatea și interesele sale. E adevărat că Europa nu va putea să rezolve cestiunea bulgărea fără concursul Rusiei, dar mai e adevărat că Rusia nu va putea să ajungă la rezultate practice fără să se opună Europei.

OLIMPIA

No. 10. Strada Regală, No. 10

Sub-semnata întorcându-ne din Paris fac cunoscut Dameslor că am deschis un magazin de mode după sistemul frances concurând cu or-ce Casă din capitală asupra gustului.

Olimpia

